

شعرییه ت چیه؟

خالد مه‌غدید کانبی

له‌نیو ژیدره‌کانی ئەده‌بناسی کوردیدا به رانبهر به زاروهی (poetics) چه‌ندین زاروهی جوړاو جوړ به‌کاره‌اتوون و به‌رچاو ده‌که‌ون، له‌وانه: (شعرییه‌ت) ، که له هه‌ندیگ شویندا وه‌کو ناو‌نیشانی سه‌ره‌کی لیکۆلینه‌وه‌کان دانراون، جگه له‌مه‌ش زاروه‌کانی (شعرییه‌تی، بووتیقا و هونه‌ری شاعر) یش به‌رچاوده‌که‌ون(٦). له‌نیو ئەده‌بیاتی عه‌ره‌بیشدا زاروه‌گه‌لیک به‌رانبهر به (شعرییه‌ت) به‌کاره‌اتوون، وه‌کو: ((شعرییه‌ت - الشعرییه، دار‌شتنه‌وه - الانشائییه، شاعیرییه‌ت - الشاعرییه، ئەده‌بناسی - علم الادب، هونه‌ری داهینان - فن الابداع، هونه‌ری هه‌لبه‌ست - فن النظم، هونه‌ری شاعر - فن الشعر، تیوری شاعر - نظریه الشعر، بووتیقا - بوتیک)) (٥) ، هه‌روه‌ها له زمانی فارسیشدا هه‌ریه‌که له ((بووتیقا، شاعیری، هونه‌ری شاعر، هونه‌ری شاعیری)) (١) به‌رانبهر به زاروهی شعرییه‌ت به‌رچاو ده‌که‌ون.

ئەده‌بناسیدا؛ تایبته ماستهر و تیزی دکتۆراکاندا په‌یقی " شعرییه‌ت " به‌شیکه له ناو‌نیشانی سه‌ره‌کی لیکۆلینه‌وه‌کان.

له‌نیو سه‌رچاوه‌کانی ئەده‌بناسیدا؛ له‌بارهی میژووی به‌کاره‌ینانی ئەم زاروهیه ئاماژه به‌وه

که‌واته زاروهی " poetics " له‌نیو ئەده‌بیاتی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بیدا؛ به‌شیوه‌ی جیاواز وه‌رگی‌پردراوه، وه‌لێ له‌نیو ویژهی کوردیدا به‌پێژیه‌کی زور و به‌رچاو زاروهی شعرییه‌ت به‌کاردیته، هه‌روه‌کو له‌نیو توێژینه‌وه‌کانی

شعیرییهت کاریگه‌ری به‌سه‌ر شیوازی شعیری و په‌گه‌زه پیکهینه‌ره‌کانی شیعیر هه‌یه. هه‌رچی دووه‌میانه: جاکۆبسۆن خستیه‌پروو، که مه‌به‌ست لئی ئه‌وه‌یه په‌یامیکی زمانی ده‌کاته کاریکی زمانی هونه‌ری زمان، له هونه‌ره‌کانیتر جیا‌ده‌کاته‌وه (۱۴). واته چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانی زمان له‌لای ئه‌دیبان و شاعیران که جیا‌یه له به‌کاربردنی زمان له‌کاتی قسه‌کردن له‌نیوان خه‌لکی ئاساییدا و، تیکشکاندنێ فه‌ره‌نگ و داهینانی نه‌بوویکه، هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانی زمانیش له‌لای ئه‌دیبان؛ له ژانریکه‌وه بو ژانریکی دیکه‌ی ئه‌ده‌بی جیاوازی هه‌یه، به‌و مانایه‌ی شعیرییهت له‌نیو هه‌موو ژانره ئه‌ده‌بییه‌کاندا وه‌کو یه‌ک نییه.

له‌نیو په‌رتووک و تووژینه‌وه ئه‌ده‌بییه‌کاندا ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن؛ که شعیرییهت به‌ دوو شیوه دهرده‌که‌ویت، ئه‌وانیش:

1. شعیرییهت یان شعیری "La poetique" به‌شیوه مینیه‌که‌ی؛ ناو و ناولینانیکه له‌لایه‌ن ئه‌رستۆ دانراوه بو دستنیشانکردنی تیوری جوره‌کانی "Genre" ئه‌ده‌ب و تیوری ئاخاوتن "Discourse". ته‌واوکه‌ری په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بییه، شعیرییهت به‌مجۆره‌یان بـایه‌خ به‌و فۆرـمـانـه ده‌دات که نه‌به‌ستراونه‌ته‌وه به‌تایبه‌یمه‌ندی ئه‌و کاره ئه‌ده‌بییه‌ی که که‌ره‌سته‌ی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیین، که‌واته شعیرییهت ناو و ناولینانیکه که ئه‌رستۆ دایناوه، بو دستنیشانکردنی جوره‌کانی ئه‌ده‌ب و تیوری ئاخاوتن.

ده‌که‌ن که ((شعیرییهت زاراقه‌کی که‌قنه و ده‌مان ده‌مدا‌یی نوویه، یی که‌قنه چونکه سه‌روکانی و نه‌ژادی وی بو ئه‌رستۆی د زفریت، فه‌ژیننوییا تیواوی ژیل سه‌ر ده‌ستی کۆما فۆرمالیستین روسی بوو کو دقئ بیاقی دا "پۆمان یاکوبسن" ی رۆله‌کی پینشچاف هه‌بوو...)) (۱۶) واته شعیرییهت زاراوه‌یه‌کی کۆن و نوویه له یه‌ک کاتدا، له کۆندا ئه‌رستۆ به‌کاری هیناوه و، ئه‌م به‌کاره‌ینانه پینشوخته‌ی "ئه‌رستۆ" بو ئه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه که له بنه‌رته‌دا ناوینشانی کتیبه‌که‌یه‌تی که "هونه‌ری شعیره" ه، ((هه‌ربۆیه زاراوه‌ی شعیرییهت "poetics" له پووی به‌کاره‌ینانه‌وه بو یه‌که‌مینجار بو ئه‌رستۆ ده‌گه‌رپته‌وه، دواتریش له سه‌رده‌مانیکی دهرنگردا به‌نیو زمانی گه‌لانی ئه‌وروپا و جیهاندا بلابوته‌وه)) (۶).

چه‌مکی شعیرییهت له‌سه‌ره‌تای به‌کاره‌ینانی تا ئیستاشی له‌گه‌له‌دا‌ییت؛ گۆرانکارییه‌کی زۆری به‌سه‌رداها‌تووه، وه‌کو (شعیرییهت) ی "ئه‌رستۆ" که له یاسا‌کانی داهینان ده‌دوا، یان چه‌مکی "هاوشیوه‌بوون" له‌لای (جان کۆهین). به‌شیوه‌یه‌کی گشتی چۆنیه‌تی ئه‌و تیروانینه جیاوازانیه‌ی که به‌سه‌ر چه‌مکی شعیرییه‌تاها‌تووه؛ له دوو شیوه‌دا خۆیان ده‌نوینین، یه‌که‌میان: ((ئه‌رستۆ به‌ واتای "تیوری داهینان" خستیه‌پروو، که مه‌به‌ست لئی کاریگه‌ری تایبه‌تییه بو هه‌ر شیوازیکی شعیری و لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌و په‌گه‌زانه‌ی که واتا دیاری ده‌که‌ن و هه‌ر کاریکی شیعیریش دیاری ده‌کات به‌و پیه‌ لاسایی کردنه‌وه یان په‌وانی دهربرینه، واته ئه‌رستۆ شعیرییه‌تی به‌ داهینان داناوه، وه‌لی تایبه‌تی کردووه به‌ شیعیر، هه‌روه‌ها پیه‌ی وایه

پرسپارانې بدهینه وه " هه بون و نه بونو شیعریه له نیتو ده که نه ده بییه کانا چونه؟ نه گهر هه بیت چی؟ نه گهر نه بیت چی؟ "

بو وه لامدانې وهی نه و پرسپارانې سهره وه ده کړی بیژین: بونو شیعریه له نیتو به ره مه نه ده بییه کانا، بونو روجه له نیویاندا، چونکه نه گهر شیعریه له نیتو ده که نه ده بییه کانا دابمالین؛ نه و ایا که له رسته یه کی مردوو هیچی دیکه نییه، یان به وایه کی دیکه هر ژانریکی نه ده بی؛ شیعریه تی تیدا نه بیت، نه و هیچ تام و چیژیکي نابی و کار له دهر وونې وهرگر ناکات، نه و کاته ش نه ده ب و هک هونه ریگ له هونه ره جوانه کانا نامانجه سهره کییه که ی له ده ست دهاد، چونکه نامانجی تیکرای نه ده ب و هونه ر سود به خشین یان کارتیکردنه له دهر وونې وهرگر. هر سه باره ت به بونو شیعریه له نیتو ده که نه ده بییه کانا زانا خلیل ده لیت: ((من پیم وایه به شی زوری شیعریه له ناو وینه کانی تیکستان)) (۸). وه لی مارج نییه له نیتو ده که نه ده بییه کانا تایه ت له نیتو ژانری شیعردا پشکی هره گوره ی شیعریه ت به ر وینه ی شیعری بکه ویت، چونکه؛ ده قی نه ده بی له نیتو خویدا یه که یه کی یه کگرتوو، ناتوانریت له یه کتری جیا بکریته وه، جیا کردنه وه شی ته نیا بو مه به سستی توژینه وه و تیگه یشتن و فیروونه

که واته هر وه کو چون ده ق یه که یه کی یه کگرتوو و ناتوانریت له یه کتری جیا بکریته وه و هه موو ره گه زه کانا به یه که وه ده ق پیکدینن، هه روه کو له شیعردا " زمان، وینه، موسیقا، خه یال و هزر،... تاد ده قیکی شیعری پیکدینن، نه و له رومان و چیروک و ژیننامه و تیکرای ژانره نه ده بییه کانی

۲. هه رچی په یوه سته به ده رکه و تنی شیوه ی دوو می شیعریه ت؛ نه و شیعریه ت به فورمه نیره که ی " Le poetique " ناو و ناولینانیکه بو جه هری شیعره که وه ک تایه تمه ندییه ک له دهره وه ی جوری شیعری که خوی دهره که ویت، به و مانایه ی دهره که و تنی شیعریه ت له م شیوه یه دا جه وه ر و کړوکی شیعره و جوانی و چیژی شاعر په یوه سته به بونو شیعریه ت (۱۳).

زاراوه ی شیعریه ت له رووی روو خساره وه رهنکه واکه ویت به ر دید و هزری خوینه ران که په یوه ندییه کی پته وی به شیعره وه هه بیت و ته نیا له نیتو ده که شیعریه کانا ناماده بونو هه بیت، به لام نه وه ی جیگه ی بایه خ و سهرنجه؛ نه وه یه که مارج نییه شیعریه ت ته نیا له شیعردا بدوزینه وه و هه ست به بونو بکه ین، به لکو ده کړیت له نیتو هه موو ژانره نه ده بییه کانی وه کو (شاعر، رومان، چیروک، ژیننامه، ... تاد) شیعریه ت هه بیت، ته نانه ت هه ندیکجار ده توانری شیعریه ت له نیتو ئاخافتن و قسه و گفتوگو ی خه لکیدا هه سستی پیکریت، هه روه کو زورجار به که سیک ده وتریت قسه کانت ده لیتی شیعره، نه مه ش به هو ی جوان دهر برینی په یف و گری و رسته کانا و به خشین سیمایه کی هونه ری به دی دیت (۱۴).

له دوا ی خسته نه رووی هه بونو شیعریه ت له نیتو تیکرای ژانره نه ده بییه کانا و ته نانه ت گفتوگو ی خه لکی ئاسایی، هه روه ها نه وه شمان روونکرده وه که شیعریه ت به ته نیا تایه ت نییه به شاعر، بو یه پیویستی ده زانین وه لامی نه و

باسکردن و هه‌لوه‌سته له‌سه‌ر کردنه؛ ئه‌وه‌یه که "زمان" به‌ته‌نیا ناتوانی‌ت شی‌عیرییه‌ت به‌ره‌م بی‌نی، واته شی‌عیرییه‌ت به‌ته‌نیا بریتی نییه له وه‌ستایی و کارامه‌یی به‌کاره‌ینانی زمان، خو‌راسته که ده‌گوت‌ری‌ت: ((ده‌نگ "نو‌ته" که‌ره‌سه‌ی سه‌ره‌کی مؤسیقایه و "ره‌نگ" ئامرازیکی گرنگی وینه کیشانه و هه‌روه‌ها بنچینه و بنه‌مای ئه‌ده‌بیش "زمان"ه، جوانی ئه‌ده‌ب زیاتر له بازنه‌ی زماندا خو‌ی ده‌نوینی و گوزارشت له‌خو‌ی ده‌کات)) (١٠)، به‌لام زمان له ئه‌ده‌بدا به‌ته‌نیا ناتوانی‌ت ده‌قیکی جوان و سه‌رن‌پراکیش به‌ره‌م بی‌نی‌ت، به‌لکو "زمان" به یارمه‌تی ره‌گه‌زه‌کانیتر کاریگه‌رت‌ر ده‌بی‌ت.

سه‌باره‌ت به‌جیا‌کردنه‌وه‌ی ده‌قیکی ئه‌ده‌بی له ده‌قیکی نا‌ئه‌ده‌بی و هونه‌ری؛ ده‌کرئ بی‌ژین: شی‌عیرییه‌ت یه‌کیکه له‌و خاله‌گه‌وه‌رییه‌ی که ده‌توان‌ری‌ت بک‌ری‌ته سه‌نگی مه‌حه‌ک، هه‌روه‌کو نزیک به‌م مه‌سه‌له‌یه (یا‌کو‌پسن) ده‌لی‌ت: ((شی‌عیرییه‌ت به‌و پرسیاره‌وه خه‌ریک ده‌بی‌ت، که چ شتی‌ک په‌یامی قسه‌یی ده‌گوت‌ری‌ت بو به‌ره‌می ئه‌ده‌بی)) (١١). واته مه‌به‌ست لئی کاتی‌ک به‌ده‌قی‌ک ده‌گوت‌ری‌ت (ده‌قی ئه‌ده‌بی) جا ئه‌و به‌ره‌مه شی‌عیر، چیرۆک، پۆمان یان هه‌ر ژان‌ری‌کی دی‌که‌ی ئه‌ده‌بی بی‌ت، به‌بی شی‌عیرییه‌ت جگه له قسه‌یه‌کی ئاسایی و سه‌رزاری خه‌لکی هیچ شتی‌کی دی‌که نییه، چونکه له ئاخاوتنی ئاساییدا له‌رووی رسته‌سازییه‌وه و په‌یوه‌ندی سه‌روه‌ه و ژیره‌وه وه‌کو یه‌که، به‌لام به‌کاره‌ینانی زمان له ده‌قی ئه‌ده‌بییدا؛ به‌جۆری‌که که ر‌ی‌سا زمانییه‌کان تی‌کده‌ش‌کین‌یت به‌جۆری‌ک که ((ئه‌گه‌ر پۆنانی ژیره‌وه و سه‌روه‌ی رسته وه‌کو یه‌ک بن، ئه‌وا شی‌عیرییه‌ت نامینی و ئه‌گه‌ر جیا‌وا‌زبن

تری‌ش به‌هه‌مان شی‌وه؛ که به‌شی‌وه‌یه‌کی گشتی له ره‌گه‌زه‌کانی ئه‌ده‌ب ها‌وبه‌شن، به‌لام به‌هو‌ی کۆمه‌لی‌ک ره‌گه‌زی دی‌که‌ی تاییه‌ت به‌خو‌یان له‌یه‌کت‌ری جیا ده‌بنه‌وه. به‌هه‌رحال ئه‌وه‌ی ئی‌مه گه‌ره‌کمانه؛ ئه‌وه‌یه که ناتوان‌ری‌ت شی‌عیرییه‌ت تاییه‌ت بک‌ری‌ت به‌به‌ژان‌ری‌کی ئه‌ده‌بی و هه‌روه‌ها له‌ناو ئه‌و ژان‌ره‌شدا له‌چوار‌چی‌وه‌یه‌کی به‌رت‌ه‌س‌کدا په‌نگ بخواته‌وه، هه‌روه‌کو له‌پیش‌تر بو‌چوونی "زانا خه‌لیل" مان به‌نمونه هین‌ایه‌وه؛ که بوونی شی‌عیرییه‌تی به‌ست‌بو‌بو‌وه‌ه به‌وینه‌ی شی‌عیری، چونکه ئی‌مه ئه‌گه‌ر باسی بوونی شی‌عیرییه‌ت بکه‌ین له‌نی‌و ده‌قه‌شی‌عیرییه‌کاندا؛ ئه‌وا نا‌کر‌یت ته‌نیا وابه‌سته‌ی بکه‌ین به‌ "وینه‌ی شی‌عیری"، چونکه وینه‌ی شی‌عیری خو‌ی له‌کۆمه‌لی‌ک ره‌گه‌ز پیک‌دی‌ت ((زمان، ئه‌ندیشه، واقع، بیر، سۆز، نه‌ست)) (٩)، ئینجا زمان و وینه و مؤسیقا و خه‌یال و...تاد، ده‌قیکی شی‌عیری پیک‌دینن. واته ده‌ست‌نیشان‌کردنی شی‌عیرییه‌تیش له‌نی‌و ده‌قی شی‌عیریدا کاریکی ئاسان نییه و ناتوان‌ری‌ت تاییه‌ت بک‌ری‌ت به‌ره‌گه‌زیکی تاییه‌ته‌وه، به‌لکو ئه‌وه‌نده هه‌یه شی‌عیرییه‌ت له‌هه‌ر ژان‌ری‌ک بی‌ت، به‌نمونه له‌شی‌عیردا؛ ئه‌وا سه‌رتاپای شی‌عیره‌که ده‌گری‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ک‌جار ناو‌نیشانی ده‌قه‌که‌ش له شی‌عیرییه‌ت خالی نییه.

هه‌ر له‌م سه‌روه‌به‌نده‌دا ((ره‌خنه‌گران هه‌ولی ئه‌وه ئه‌دن که له‌میان‌ه‌ی چهن‌د پی‌وه‌ری‌کی تی‌و‌رییه‌وه شی‌عیرییه‌تی ده‌ق بخه‌نه‌پوو، تا‌کو بتوانن ده‌قی شی‌عیری له‌ناشی‌عیری جیا‌بکه‌نه‌وه، بو‌ئهم مه‌به‌سته‌ش "زمان" یان به‌بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی شی‌عیرییه‌ت (دانا)) (١٥) به‌و مان‌ایه‌ی بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی شی‌عیرییه‌ته، وه‌لی ئه‌وه‌ی شایه‌نی

سه ره وه، ده بینین که هه ریه کیکیان له گوشه نیگایه کی جیاوازه وه بو "شعیرییه ت" یان پروانیوو، (جان کوهین) شعیرییه تی تاییه ت کردوه به شاعر، که ئەمهش ههروه کو له سه ره تادا ئەوه مان پروونکردۆته وه که مه رج نییه شعیرییه ت ته نیا له دهقه شعیرییه کاندانا ئاماده بوونی هه بیته. ههروه ها (یاکبسون) یش باس له وه دهکات که ناتوانییت شعیرییه ت له زانستی زمان داببرین، بیگومان ئەگه ر زمان له ئەدهب بسینین؛ ئەوا هیچ شتیکی بوونی نابیت به ناوی ئەدهب، ههروه ها شعیرییه تیش په یوه ندییه کی ئورگانی و توند و تۆلی له گه ل زماندا هیه، به لام ئەمه مانای ئەوه نییه که شعیرییه ت بریتی بیت له دهربرینی زمانی، به لکو شعیرییه ت له هه ر ژانریکی ئەدهبی به یارمه تی تیکرای ره گزه سه ره کی و پیکهینه ره کانی دروست دهبی و بوونی خوی ده چه سپینیت. (زانا خه لیل) یش له پیناسه که یدا ئەوه پات دهکاته وه که شعیرییه ت بریتییه له و چیژهی که خوینهر له دهقه ئەدهبییه کاندانا، وه ری دهگریته، ههروه ها کوتا پیناسه ش جهخت له گرنگی و به های زمان دهکاته وه.

که واته دواي پامان و وردبوونه وه و تیگه یشتیمان له و پیناسانه ی سه ره وه؛ ده کری بیژین: شعیرییه ت بریتییه له و هیزه کاریگه ره و به ها ئیستاتیکیه ی که له هه ر ژانریکی ئەدهبی ئاماده بوونی هه بیته و ههستی پیکریته، کار له دهروونی وه رگر دهکات و ده بیته هوی ههست بزواندن و چیژوه رگرتنی خوینهر له دهق، که به هوی زمانیکی هونه ری و به یارمه تی ره گزه کانی دیکه ی ئەدهب وه کو "ههست و سۆز، خه یال-

شعیرییه ت دهرده که ویت و له گورانیکی راسته واندا دهبی له گه ل گورانی دوو روئانه که)) (۱۲).

که رانمان به نیو سه ره چاوه کانی ئەدهبنا سیدا؛ به مه بهستی پیناسه کردن و ناساندنی "شعیرییه ت" پیناسه گه لیک به رچاو ده که ون، ئەوانه ی خواره وه به شیکن له کویه کی گشتگیر:

جان کوهین ده لیت: ((شعیرییه ت زانستیکه که ناوه رو که که ی شعیره)) (۳)

یاکبسون ده بیژیت: ((شعیرییه ت گرنگی به بونیادی زمان ده دات، به ته وای وه کو چۆن وینه کیشان گرنگی به بونیادی وینه ده دات له بهر ئەوه ی زمانناسی ئەو زانسته گشتگیریه که گرنگی به بونیاده کانی زمان ده دات، ده توانین شعیرییه ت به به شیکی دانه براو له زمانناسی دابنیت)) (۴)

تو دوروف پیی وایه: ((شعیرییه ت له بنه ره تدا تیفکرین و لیکدانه وه به دهقی ئەدهبی و تاییه تمه ندییه کانی و بنیاتنای ئیستاتیکا سه ره چاوه دهگریته)) (۲).

زانا خه لیل ده لی: ((شعیرییه ت بریتییه له و شعیره سینترالیزمییه ی که قورخی هه موو پانتاییه کانی ئەدهب و هونه ر و هه موو وه رگره کانی ئەدهب و هونه ریش دهکا و له ویتوه ئیمه ده توانین له تام و چیژی ژیان و شاعر و عه شق تیگه یین)) (۸)

شعیرییه ت: له هه ر هونه ریکی زمانی که وه زیفه ی ئیستاتیکا بالی به سه ردا کیشابی بوونی هه یه (۷).

ئەو پیناسانه و چه ندانی دیکه ناتوانن به ره و کوتا دهربرینمان به ن؛ بو شعیرییه ت، به و مانایه ی که چه مکه ئەدهبییه کان ناتوانن له چوارچیوه یه کی نه گوردا مامه له یان له گه لدا بکریته، بویه به خویندنه وه و تیرامانمان بو ئەو پیناسانه ی

٨. زانا خلیل، گوڤاری رامان، ژماره (١١٤)، ٢٠٠٦/١١/٥.
٩. سهردار ئەحمەد حەسەن گەردی، بنیاتی وینەیی هونەری لە شیعی کوردیدا (١٩٧٠-١٩٩١)، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم-سلیمانی، چ ١، ٢٠٠٤.
١٠. کارزان کەریم ئەمین، وانەکانی رەخنەیی تیۆری، ٢٠١٢.
١١. محەمەد عەبدولکەریم ئیبراهیم، پیکهاتەیی زمانی شیعی لە روانگەیی رەخنەیی ئەدەبی نوێو، چاپخانەیی حاجی هاشم-هەولێر، چ ١، ٢٠١٢.
١٢. محەمەد عەبدولکەریم ئیبراهیم، پیکهاتەیی زمانی شیعی لە روانەیی رەخنەیی ئەدەبی نوێو ئەزموونی شاعیرانی هەشتاکانی هەولێر وەک نمونە، چاپخانەیی موکریانی-هەولێر، چ ١، ٢٠١٢.
١٣. موحسین ئەحمەد عومەر (د)، فەرھەنگی ئەدەبی، چاپخانەیی حەمدی-سلیمانی، ٢٠١٢.
١٤. هیمن عومەر خووشناو، شیعییەتی دەقی چیرۆکی کوردی، چاپخانەیی رۆشنییری-هەولێر، چ ١، ٢٠١٠.
١٥. ئازاد عبدالواحد کریم (د)، رەنگالەکانی دەق، چاپخانەیی شەھید ئازاد هەورامی-کەرکوک، چ ١، ٢٠١١.
١٦. ئەمین عەبدولقادر، شیعییەت د رۆمانین (سدقی هەروری) دا، چاپخانەیی حاجی هاشم-هەولێر، چ ١، ٢٠٠٨.

ئەندێشە، هزر و بیر، نەست-لاشعور" دروست دەبیت و، هەرودەها دەبیتە سەنگی مەحەک بوئەوہی دەق لە نادەق جیاکریتەوہ.

لیستی ژێدەرەکان:

١. بابک احمدی، ساختار و تاویل متن، نشر مرکز تهران، چ ٦، ١٣٨٢.
٢. بشیر تاوریت، الحقیقە الشعریە علی ضوء المناهج النقدیة المعاصرہ و لنضریات الشعریة دراسه فی الاصول و المفاهیم، وزاره التعليم العالی و البحث العلمی، جامعہ الامیر عبدالقادر، للعلوم الاسلامیہ، الاردن، ٢٠١٠.
٣. جان کوهین، اللغه الشعریه، ترجمه: محمد الولی و محمد العمری، دار تویقال النشر: الدار البیضا- المغرب، الطبعة الاولى، ١٩٨٦.
٤. حسن محمد نورالدین، الشعریه و قانون الشعر، دار المواسیم للطباعه و النشر، ط ٣، ٢٠٠٥.
٥. حسن ناضم، مفاهیم الشعریه، المركز الثقافی العربی - بیروت، ط ١، ١٩٩٩.
٦. خلیل ابراهیم مستەفا، شیعییەتی دەق بە نمونەیی دەقە شیعیەرە کوردییەکانی (مەحوی)، ماستەرنامە، کۆلیژی زمان، زانکۆی سەلاحەدین-هەولێر، ٢٠٠٩.
٧. رومان یاکبسون، قضایا الشعریه، ترجمه: محمد الولی و مبارک حنون، دار تویقال للنشر، دار البیضا، ط ١، ١٩٩٨.